

tig och uträttar allt ting med mycket behag. Hon har en wiß sig förbehållen politesse, som icke härleder sig från modet och förändras med det samma, den kommer ej af wana, utan af en sann åtrå at behaga, och som wärkeligen gör det. Hon har ej lärdt sig triviala och utfölkta complimenten. Hon säger ej jag är oblikerad, man gör mig mycken ära; Ni behöfwer ej göra Er möda etc. ännu mindre bryr hon sig om at wälja ordasätten. Af en wanlig och wedertagen höflighet svarar Hon med en nigning, eller med et simpelt jag tackar: men detta ordet sagt af Hennes mun är så godt som den grannaste betygelse. Gör en wärkelig tjenst låter Hon sit hjerta tala, och det är ej et tomt smicker. Hon har aldrig welat underkasta sig det löseliga bruket, at luta sig på en åldrig arm, hwilken sielf ganska wäl behöfde at understöddas, då man går från det ena rummet til det andra. När en perfumerad Elegant tillbjuder Henne denna nådswisa tjensten, går Hon ifrån honom: sägande, at hon hwarken är halt eller lytt. I sielfwa werket, har Hon aldrig welat hafwa höga klackar fast Hon ej är stor: Hon har nog små fötter för at kunna wara dem förutan.

Hon är icke alenast tyst, och har en wödsam ställning då Hon är i sällskap med fruntimmer, utan äfwen då Hon är med gista karlar, eller dem som äro mycket äldre än Hon? Hon skulle aldrig emottaga en plats öfwer dem, om ej för at göra dem til wiljes, och Hon skulle genast återtaga sin, så snart Hon kunde; ty Hon wet at äldrens rättigheter gå före könets, emedan man suponerar dem äga förfarenhet och förstånd, hwilket fram för allt bör hedras.

Med dem af Hennes ålder är det en annan sak; Hon behöfwer en annan ton, och Hon wet at taga den, utan at lemna den modesta air som anstår Henne. Om de sielfwa äro förbehållsamma och modesta bibehåller Hon gerna med dem ungdomens ålskwärda familiarité; deras ostyldiga samtal äro lekande, men anständiga; Om de blifwa allwarfamma, så wil Hon at de skola wara nyttiga; om de förbytas til plattheter, bryter Hon snart sällskapet med dem; ty Hon föräctar i synnerhet allt galanterie sladder, såsom ganska förbrännande för Hennes kön. Hon wet at den makän Hon söker, ej har en sådan jargon, och Hon tål aldrig gerna hos en annan det som ej utgide dens Character hwars bild Hon har intryckt i sit hjerta. Den höga tanka Hon har om sit köns rättigheter, den högghet i själen, den dygd som

som Hon känner hos sig sjelf, och som gör Henne wärdnadswärd i sina egna ögon, gör at Hon med affky hör de lappris höfligheter som wärligheten uppdiakt. Hon afhör dem ej med en låsbad wrede, utan med et kallt utseende som gör en flat, och som man ej wäntar sig. Om en Adonis säger Henne några dårskaper, berömdmer Hennes ödnhet, Hennes förstånd, Hennes behag och den lyckan at winna Hennes tycke, så faller Hon honom i talet, sågande höfligt: „Min Herr, jag fructar at jag wet dessa saker bättre än Ni; Om wi ej ha något nyare at säga hwarannan, så tror jag at wi här kunna sluta samtaleet. At Accompanera dessa ord med en djup nigning, och sedan besinna sig tjugu steg ifrån Honom, är för Henne blott et ögnblicks göra:

Hon tycker likwäl mycket om at bli berömd, endast Hon wet at man har mening med det. För at synas rörd öfwer Hennes förtjenst, bör man börja med at wisa det. Et smicker som är grundat på högaaktning kan behaga Hennes högmodiga hjerta, men alt petitmaistriskt joller blir altid förkastadt. Sophia är ej skapad för at klänna den här a la Spa wettensskapen.

Militairiska Nyheter.

En Soldats Klädning och bewärning är intet minsta delen af Krigswettensskapen, den har i alla tidehwarf varierat liksom exercicen, och warit et mål för Amateurs Speculationer — Det är helt naturligt, ju längre wärlden står, ju mera man studerar en sak, ju snarare skall man leta sig fram til det rätta och sanna, och slutligen hinna all den fullkomlighet som är Susceptibel för menskligheten. Jag skall en annan gong utbreda mig widlyftigare, och ifrån Soldat hatten til Soldatsulan bekika detta phenomén. Nu will jag endast uppehålla mig midt emellan (in medio consistit virtus) nemligen sättet at i tjänsten bära wärja, eller Sabel. Wanligt wis åtminstone på 2:ne de siststa 100 talen om jag undantager en eller 2 individuer i hwart Regimente, har gehänget spändts nedan för listwet utan på wästen och ofta på räcken, jag tror nästan i hela wärldens Arméer, men i Frankrike skal som det förhjudes, nu mera en del eller alla Regimenter antingen ständigt eller wid wiså tillfällen bära gehänget öfwer höggra axeln eller på samma sätt som bandoleret, likwäl till wänster under armen. — Men Prologven blir för long — Jag skrider til sjelfwa nyheten som är, at Hans Kongl. Maj:ts Lif Garde samt Högsstallig Hennes

Maj:ts Encke Drottningens Lif Regimente här i Stockholm äro ibland Swänska Infanteriet de första som följt denna decouverten. Nyttan är så märkvärdig och så folkklar, at det blir obegripeligt at denna idé ej är originel här, eller åtminstone förr kunnig, då likväl flera Genier lagt sig på toliert wettenskapen. Utom at det är ganska wackert för ögat, i det at handlers Remmen på wänstra och gehänget på högra axien utgöra den regulieraste symmetrie, så är det äfwen en större balance hos Karlen, mekanismen winnet och jämwigtsläran befordras, så wida Sabelfästets läge är något högre än förut eller nästan i wackelpass emot handlers tasskan, det skyddar äfwen bröstet til wänster för skott och hugg, men det är i synnerhet under det trouppen marcherar, som det gör sin bästa effekt. Förut wog man nog twungen igenom wärman om lifwet som är så ganska ohälsosamt enligt den nyare medicin, ty alla fälttråg skie wanligt wis mitt om sommarn, nu är man helt ledig, och detta wäpen som hänger så legert skal antingen slingra fram wid hwarje steg eller och förmycket föras tillbaka. I förra fallet i en attaque på alfware (Om den kan supponeras) förskräcker det fienden så mycket snarare, som den blir det förre wärfse. I andra fallet måtte fienden surpreneras wid ett så cacherat försåt. Wid Extra handgrepet: Lagg med gewär: hör det också se tappert ut, om gehäng med sablar beledsaga denna rörelsen til marken, och i allmänhet gör det en annan märckelig förman som är denna: at då Soldaten ej står i led under gewär, nödgas han hålla wänstra hand på fästet för slingeingen som lär märckas, derigenom har han alltid attention på första Liännemärcket i sitt stånd, och derifrån raisonnerar han öfwer de öfwa skyldigheter som ärfblja det. Säfängt inwändes at gehänget i sin gamla position bidrog til utslutande af drag och köld ikring midian på Karlen, i synnerhet i Swerje, där Climatet 9 a 10 månader är kyligt, at Sablen satt stadigt och utur wägen, at det nu nöder Monderings Räckten, at då Soldaten går i fält (det täl åtminstone supposition) med sin räntsell och kapp på ryggen, så lär omigheten samt hindret emellan dessa sammangyttrade persedlar ännu synas klarare, och änteligen at Fransyska gehängen tör hända äro skurna och inrättade på annat sätt, jag säger säfängt, så wida nu warande förfarenhet bestrider det.

2:o. Att Stadens respectiue Militair Corps på Riddarhus Torget anlade för en tid sedan sina sidogewär a la francoise, det wet jag, at den efter 24 timmar geck tilbakars til a la Svedoise, det wet jag, — Frågans ordsaken till bägge handelserna — jag wet det intet.

N:o 89. utgifwes den 23 Junii eller nästa Måndag.

Stockholm, Tryckt hos Commissarien P. A. BRODIN, 1783.

Dag = Bladet :

Wälsignade Tryck = Friheten.

Tredje och Sidsta Slåden.

N:o 89.

Stockholm den 23 Junii 1783.

Til Utgifwaren af Wälsignade Tryckfriheten.

Jag har varit så lycklig at öfverkomma eftersöliande bref, hwilket min Herre, torde hånda, förut känner — Det är i och för sig sjelf, i mitt tycke, så wacker, af så mycket wärde, så hedrande för Auctorn, för Fäderneslandet och Swenska namnet, at det säkert förtjenar at tryckas. — Hwem igenkänner ej uti dessa rader en stark och uplyst Patriot, eldad af nit för Friheten och det allmänna Bästa? Aldrig har en mera manlig, mera Romersk wälsalighet flutit ur en S . . . penna; Huru wida skild är den icke ifrån den rygtbara Fransyska Oden i Dagligt Allihanda: Me tairai je? — Af dato ser min Herre, at detta förträffeliga bref är skrifwit 1762, således hela 20 år innan den för Sverige så sälla, och i alla utländska Journaler så beprisade Revolutionen, hwars oumgängeliga nödwändighet här ganska tydeligen, fastän på långt håll, wiskas, lycklig den som för et så dyrt tilfälle seck den nåden at upoffra alt hwad han ägde. Jag har mig ej bekant ifrån hwem det är eller til hwilken det är adresserat: Men det gör ingen ting; Tankarna förblifwa dock altid lika starka och lika ackningswärda.

Den 20 April 1762.

Jag har haft den äran at undfå Ert bref: det har varit af ett obestryfweligt wärde för mig: Jag högmödas öfwer at ha kunnat et ögnablick roa Er: Det är den första gången, som mina swaga Snille-arbeten hafwa kunnat förskaffa en kånsta åt mit hjerta. Ni har welat låta A. och C. lefwa längre än de varit ämnade til, då Ni fäst deras namn wid något af Edra arbeten för det allmänna. Ni har behagat utlåta Er at A. polerar Nationen; jag kånse

„känner huruvida jag är berättigad at kännas wid et tilläggande så
 „fullt af höflighet och wänskap: Men det är säkert, at Ni bde för-
 „bättra Nationen; Swad gagnar at han bleswe tyffad, när hon
 „är lastbar och sjuklig? — Nej! Swad jag längtar at få tala med
 „min Hjelte och menniskwån, som har mod at ännu wara Med-
 „borgare, sedan intet Sädernesland mera finnes; alla de band, som
 „san manhållit Regeringskroppen äro färdiga at uplösas; alla sinnen
 „äro utan håg och styrka at förswara Landets rätt; alla mäkt och
 „steg som togas, äro antingen utan werkan, eller ock är deras wer-
 „kan öddelig — Utit för det allmänna Västa har wilit ur allas
 „hjertan; Frihets-andan sofwer och om wi göra et steg ännu, så
 „äro wi färdiga at blifwa trälar. — De så dygdige, som finnas här
 „och där, böra därföre intet förtwifla. Så länge de andas, är ännu
 „intet allt förlorat, och Republicken finnes i deras hjertan — Det
 „är på Er jag ännu räknar. Jag dristar kalla mig Er wån, ty jag
 „förtjenar at wara det, emedan jag känner så wäl wärdet af Ert
 „hjerta, som Nationen känner Ert förstånd. — Jag skulle rådna för
 „at be Er fortfara at lämna mig Eder wänskap, ty jag wet at det
 „är intet möjligt at jag kan förlora den, utan at göra mig den
 „samma öwärdig. — Min tilgifswenhet är bhgd på högackning och
 „dygd: Jag förkastar således i min försäkran sådane talesätt, som
 „Smiektan och Hofstnad upfunnit. „

Malning öfwer Paris för 2000 år sedan *)

Paris är en asgrund, til hwilken tusendetals menniskor komma sprin-
 gandes i fullt galopp, och brådsörta sig där, den ena på den an-
 dra, med et försträckeligt buller. Rörelsernas öfbelikneliga hastighet,
 gör Philosophen förundrad, som på långt håll, med synglas betrack-
 tar detta cahos. Han ser där ingen ting annat, än lysande irrbloß
 efter hwilka hopen löper, och af hwilka den förwillas: Han ser intet
 annat, än en dåraktig bekymmerlöshet, en wettlös glädje. — När
 man har lefwat någon tid uti denna hwirfvel, så wet man, at Tid-
 jet, Interesses och Säfängan äro de trenne stora driffjädrarne til hela
 machinen; man wet, at de högtfödnäma personeene, som synas wara
 måst sybelsatta, hafwa minst at göra; at de hästarne som springa
 bäst, blifwa ofta tilbakahållna och spånde från wagnen af Köpman-
 nen, som såldt dem; at de Jeweler och broderier hwarmed Petits-
 mai-

*) Insändt.

maitrarna äro pryddde, blifwit tagne på credit hos Jouveleraren och Gulddragaren; Man wet, at de fruntimmer, som piquera sig af den största delicatelle äro gemenligen de, som warit måst allmänna; man wet at de Stora, om de icke äro dårar, äro merändels ignoranter; at Prästerna eller Abbéerna äro större delen Smickrare eller bedragare; Och man wet, at det gifwes många Umbersmän, hwilka få ägnablick innan deras uphöjelse woro så ofända, men finnas nu upfatta på lyckans hjul, då det horde wara et helt annat hjul, om man handlat med dem, som de förtjenat.

*Fragment af et Bref, som säges wara skrifwit från Parlamentet i Trevoux, til Konung Ludvig X. *).*

... **N**å kan det wäl någonsin blifwa en förmon för Frankrike, at wilja annat än det Fursten will, i synnerhet då han endast sysselsätter sig med sina fredliga nöjen, samt at för Allmänhetens kat undandörliga några Courisaner, som han älskar? — Imedlerid är det för denna des människokärlet, som Eders Kongl. Maj:t blifwit et mål för de orättwisa misnöjen, som utbryta på alla håll. — Den förtjenta Landsflykt, hwarmed Eders Maj:t straffat en hederlig, men för sin stränga dygd och sina många tjenester, farlig Medborgare; Det billiga förswär, som I gifwit åt en Favorit, hwilken af hela Frankrike anses för brottlig: Se där, de obetydliga orsakerna til den Uprorsandan, som härskar i alla bröst, til den bitterhet och den illwilja för Er helgade person, som röjes hos alla Edra Undersätare: — Hwarifrån härleder sig wäl alla dessa olyckor? — Sire! Ifrån inga andra källor än de brottlige Rådsherrar, de skumsynta Parlamentsledamöter, som först hafwa wägat at nämna, at åberopa någon annan Lag, än Eders Kongl. Maj:ts Egen, Höga och Nådiga wilja

Uti förleden månads Politiska Journal ifrån Hamburg står följande de Articul Stockholm d. 13 Maji 1783.

Wårt nya Opera hus är wäl intet af de aldrastörsta men elegant i den grad, at efter alla kännares intygan lär det ej ha sin make i Wärlden. Det är mer än pråktigt i anseende til eclaireringen, ty när alla ljusen brinna, tycks det wara et solsken i hwarje winkel. En owanligt stor och dyrbar Christall-krona som är upfatt

*) Insändt.

